

Az ügyész szemével

Még egyszer a szabálysértési elzárásról

A Börtönügyi Szemle 2001/1. számában dr. Pallo József már áttekintette a szabálysértési elzárás végrehajtásának szabályait az új jogszabályok tükrében, megvilágítva a jogi hátteret, a befogadási eljárást, a halasztás és félbeszakítás lehetőségeit, sőt mindazokat a körülményeket, amelyek között az érintett az elzárást tölti. Érzelletesen egészíti ki, helyezi más megvilágításba e témát dr. Szendrei Géza ügyész az itt következő írásban, amikor az ügyészi felügyelet fontosságát hangsúlyozza a szabálysértési pénzbírságok elzárásra változtatásának eseteiben. Maga is jelzi: a téma ágas-bogas. Egy cikk kevés a megtárgyalásához. Egyetértünk vele.

A szerkesztő

E cikk tárgya a szabálysértési hatóságok közül az önkormányzati jegyzők, a rendőrség, a vámhivatal által jogerősen kiszabott, de be nem fizetett, adók módjára be nem hajtható, közérdekű munkára át nem változtatható szabálysértési pénzbírságok elzárásra átváltoztatása. (Sztv. 32-34. §-ai) Ezek ugyanis a határozatot hozó főbb szabálysértési hatóságok. Mivelhogy a szabálysértési pénzbírság elzárásra átváltoztatásáról a bíróság dönt, de a bíróság végzése végrehajtásához sokszor az elővezetési határozat ügyészi jóváhagyása szükséges, az e körben felmerült kérdések is a tárgy törzsét képezik.

A téma ágas-bogas. Egy cikk kevés a megtárgyalásához. A tapasztalat vezetni tollam és annak előrebocsátása, hogy a jogalkalmazás történései másképpen is megfogalmazhatók. De hát beszéljük meg együtt.

Az általam fő kérdéseknek titulált három problémakör: *Hogyan érvénye-*

sülnek az elkövetők garanciális jogai a bírói kontroll által. Végül is, ki az ügy ura, ha az elzárásra átváltoztató bírósági határozat ellenére az ügyész megtagadja a szabálysértést elkövető elővezetését a büntetés-végrehajtási intézetbe? Fenntartható-e az a gyakorlat, hogy erről a végzést hozó bíróság hivatalosan nem szerez tudomást?

Néhány szó az új törvényről

2000. március 1-jén lépett hatályba az új szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény, továbbiakban Sztv., amely – a régi (1968. évi I. sz.) Sztv.-hez képest – több lényeges változást hozott.

Az Európai Emberi Jogi Egyezményeknek megfelelően a meg nem fizetett és be nem hajtható pénzbírság elzárásra átváltoztatása jogát a bíróság hatáskörébe utalta. [Sztv. 111. §. (13) bekezdése].

Az új Sztv. bevezette a szabálysértési hatóság határozata, intézkedése elleni panasz jogát. Ezzel összefüggésben új feladat hárult az ügyészi szervezetre, mert ha a szabálysértési hatóság a panasznak nem ad helyt, az iratokat az ügyészségnek köteles megküldeni. Az ügyész döntése (a panasz elutasítása, a határozat hatályon kívül helyezése, az eljárás folytatására utasítása) végleges. [Sztv. 86. § (3-4.) bekezdése]

Amiben nem történt változás – többek mellett – az az, hogy a szabálysértési hatóság által elrendelt elővezetés az ügyész jóváhagyásával hajtható végre. [1968. évi I. tv. 55. §. (1-2.) bekezdése, 5/1968. (X.19.) IM-BM-PM. sz. együttes rendelet 6. §-a, új Sztv. 78. § (1-4) bekezdése.]

Az új Sztv. hatálybalépésétől függetlenül még egy lényeges folyamatot kell kiemelni: a szabálysértéseket elkövetők körébe tartozók jelentős részénél általánosítható a munkahely hiánya. A pénzbírság letiltásának nehézsége megnövelte a szabálysértési hatóságok, bíróságok, ügyészségek, az elővezetést foganatosító rendőrségek, büntetés-végrehajtási intézetek munkaterhét.

Az átváltoztatás súlya, jelentősége

A szabálysértés miatt kiszabható leg súlyosabb büntetés az elzárás. Az enyhébb büntetesként kiszabott pénzbírság is – a már említett feltételek megléte esetén – elzárásra átváltoztatható. (Sztv. 13. §, 14. §, 111. § 11-13 bekezdése). Amióta a bíróság közreműködik a pénzbírság elzárásra átváltoztatásában, az ügyiratok rendbetétele és a határozatok törvényessége javult. Mivel a szabálysértési elzárás is a személyi szabadság megvonása, ennek garanciális jelentősége van.

Az Sztv. 111. § (13-15) bekezdései szerint: (13) Az elzárásra átváltoztatásról az a helyi bíróság rendelkezik, amelyik az ügyben érdemi határozatot hozott: amelynek illetékességi területén a jogerős határozatot hozó szabálysértési hatóság fekszik, amelynek illetékességi területén a helyszíni bírságotól sor került.

(14) Az elzárásra átváltoztatás szükségességének fölmerülése esetén a szabálysértési hatóság az ügy iratait haladéktalanul megküldi a (13) bekezdésben meghatározott bíróságnak.

(15) Az elzárás büntetés-végrehajtási intézetben, illetőleg rendőrségi fogdában hajtható végre.

Az Sztv. 112. § (4) bekezdése szerint: az elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott bírósági határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

Az elzárásra átváltoztatás tehát bíróság által végzett szabálysértési iratvizsgálat alapján történik. A bíróság határozata végleges. A bíróság eljárása amennyire megnöveli a garanciális jogok felértékelését, legalább annyira megnöveli a döntéssért való felelősséget. De mi történik akkor, ha a bíróság elzárásra átváltoztató határozata törvénytört?

Ha az elkövető a szabálysértési hatóság által a részére megküldött elzárásra átváltoztató bírósági határozat és az ahhoz csatolt elzárásra felhívás hatására a felhívásban megjelölt napon és a megnevezett büntetés-végrehajtási intézetben megjelenik, az elzárást végrehajtják. Feltéve, hogy nincs a befogadásnak akadálya. [7/2000. (III. 29.) IM-BM. együttes rendelet 16. § (1-3) bek.]. Csakhogy az elkövetők tízezret meghaladó tömege a bírósági végzésnek, a szabálysértési hatóság felhívásának év mint év nem tesz eleget. Ezért szükséges az elkövetők elővezettetése. Ekkor kerül döntési helyzetbe az ügyész.

Az Sztv. 78. § (4) bekezdése szerint ugyanis: a szabálysértési hatóság által elrendelt elővezetés az ügyész jóváhagyásával hajtható végre.

Az elővezetés személyes szabadságot korlátozó kényszerintézkedés. Általában a rendőrség, kivételesen a Vám- és Pénzügyőrség foganatosítja. Az elővezetés elrendelése szabálysértési hatóság által hozott határozattal történik. Ha az ügyész azt aláírta, az elővezetést foganatosító szerv a határozat törvényességét nem vizsgálhatja.

Az elővezetést elrendelő határozat aláírása, vagy annak megtagadása ugyancsak az elkövető védelmét szolgáló garanciális jogérvényesítést jelent. Az ügyésznek tüzetesen meg kell vizsgálnia az ügyben keletkezett összes iratot. Erről az ügyészi törvényességi felügyeletről szóló, a 6/2000. (ÜK.4.) LÜ. utasítással kiegészített 13/1994. (ÜK. 12.) Legfőbb Ügyészi utasítás 53/A. §-a a következőképpen rendelkezik: *A szabálysértési hatóság által elrendelt elővezetés az ügyész jóváhagyásával hajtható végre.* [Sztv. 78. § (4) bekezdés.] A jóváhagyásról szóló döntéshez be kell szerezni, és meg kell vizsgálni a szabálysértési ügy iratait. Ha az Sztv. 78. § (1) bekezdése szerinti elővezetésnek, illetve az eljárás folytatásának törvényi feltételei hiányoznak, az ügyész az elővezetést nem hagyja jóvá, és indokolt esetben megteszi az Ut. III. fejezetében szabályozott intézkedést. Ha az ügyész az Sztv. 78. § (2) bekezdése alapján részére megküldött iratokból azt állapítja meg, hogy a szabálysértési hatóságnak az ügy érdekében hozott jogerős határozata törvénytörő, az elővezetést nem hagyhatja jóvá akkor sem, ha a pénzbírságot a bíróság – az érdemi határozat felülvizsgálata nélkül – elzárásra átváltoztatta.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Az Sztv. szerint hiába nincs a bíróság elzá-

rára átváltoztató határozata ellen jogorvoslat, az ügyésznek szükségszerűen a bíróság határozatát is felül kell bírálnia. Az ügyész az egész eljárás törvényességét nézi akkor is, ha a bíróság már határozatot hozott az ügyben. Mi ad erre törvényi felhatalmazást?

Ügyészségről szóló jogszabályt tartalmaz a Magyar Köztársaság alkotmánya, amelynek 51. § (1) bekezdése szerint a legfőbb ügyész és az ügyészség gondoskodik az állampolgárok jogainak védelméről.

Az alkotmány 51. § (3) bekezdése szerint az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy a társadalom valamennyi szervezete, minden állami szerv megtartsa a törvényeket. Törvénytörés esetén – törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében.

Ha az idézett jogszabályok gyakorlati alkalmazását nézzük, az 51. § (1) bekezdése kötelezi az ügyészt az állampolgári jogok védelmére. Így például arra is, hogy törvénytörő elzárásra ne kerüljön sor.

Az 51. § (3) bekezdését illetően állami szerv a szabálysértési hatóság is, amely saját hatáskörében hoz elővezetési elrendelő határozatot. Bár ennek törvényességi előfeltétele, hogy a bíróság a be nem fizetett pénzbírságot elzárásra átváltoztassa, de – ismétlem – az elővezetési határozatot, a szabálysértési hatóság, mint állami (közigazgatási) szerv saját jogkörében hozza.

Az 51. § (3) bekezdése meghatározott eseteket és meghatározott módon való ügyészi fellépést említ. A témát részletezve, meghatározott esetet képez a szabálysértési elzárásra történő elővezetés (Sztv. 78. § (2) bekezdése) és meghatározott módon való ügyészi fellépést jelent az elővezetést elrendelő határozat jóváhagyásának megtagadása [Sztv. 78. § (4) bekezdése]

TAPASZTALATCSERE

Az ügyészségről szóló jogszabályok közül kiemelkedő jelentőségű a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló többször módosított 1972. évi V. törvény és a témánk szempontjából annak 17. § (1 és 4) bekezdései.

17. § (1) bekezdése alapján az ügyész felügyel ... a szabálysértési hatóságok és bíróságoló szervek eljárásainak, az eljárások során hozott határozatainak és intézkedéseinek, valamint azok végrehajtásának törvényességére.

17. § (4) bekezdése alapján az ügyésznek a pénzbírságot helyettesítő elzárásra, illetőleg a szabadon bocsátásra, valamint a fogva tartás körülményeire vonatkozó egyedi ügyekben adott utasításait az eljáró szervek teljesíteni kötelesek. Az ügyész utasítása ellen az érintett szerv a

felettes ügyészhez előterjesztéssel élhet. Az előterjesztésnek nincs halasztó hatálya. Az idézett (4) bekezdés szerint az ügyész ura a pénzbírságot helyettesítő elzárásnak akkor is, ha az ügy nem került eléje az elővezetési határozat jóváhagyására, mert az elkövető önként megjelent az elzárás letöltésére. Az ügyész törvénysértés esetén ekkor is szabadíthat. Ez ellen nincs halasztó hatályú jogorvoslat. Maga az új Sztv. is kiemeli az ügyész erős jogállását a szabálysértési ügyekben.

A 91.§ (1) értelmében az ügyész az e törvényben szabályozott eltérésekkel gyakorolja az ügyészségről szóló jogszabályokban meghatározott törvényességi felügyeleti jogait a szabálysértési hatóságok eljárása, határozata (intézkedése) felett.

**A 2000. évi országos statisztikai adatok.
Törvényességi felügyeleti ügyek körében végzett egyéb tevékenység**

Ügyészségek	Elővezetések		
	jóváhagyása	megtagadása	Utasítás szabálysértési ügyben
Főváros	4123	270	0
Baranya megye	491	22	1
Bács-Kiskun megye	1631	130	0
Békés megye	371	11	2
Borsod A-Z megye	1355	140	1
Csongrád megye	1036	13	0
Fejér megye	484	68	0
Győr-M-Sopron megye	162	21	1
Hajdú-Bihar megye	330	133	1
Heves megye	469	72	1
Jász-N-Szolnok megye	1243	60	0
Komárom -E megye	226	12	0
Nógrád megye	222	32	0
Pest megye	659	97	1
Somogy megye	486	58	1
Szabolcs-Sz-B megye	1918	191	1
Tolna megye	173	23	0
Vas megye	162	17	5
Veszprém megye	689	89	0
Zala megye	285	47	1
Legfőbb Ügyészség	0	0	0
Összesen:	16515	1506	16

Statisztikai adatok

Előrebocsátom, hogy az ismertetésre bocsátott ügyészégi statisztikai adatok kétféle elővezetést tartalmaznak. Az egyik a meghallgatásra vonatkozik [Sztv. 78. § (1) bekezdése, illetve az Áe. 24. §-a] a másik a pénzbírságot helyettesítő elzárás miatt [Sztv. 78. § (2) bekezdése alapján] elrendelt elővezetésekre.

Az Áe. szerinti elővezetések kb. 10%-át teszik ki az összes elővezetéseknek.

Számításom szerint száz ügyből 9 esetben törvénysértő volt az elővezetés elrendelése. A törvénysértések 9 %-os gyakorisága magas. Szigorú ügyészi iratfelülvizsgálat szükséges.

Melyek az elővezetések jóváhagyása vizsgálatok tapasztalt megtagadási okok?

Erre vonatkozóan nincsenek statisztikai adatok. Munkahelyemen, a Budapest V. VIII. és XIII. kerületi ügyészségen – amely ügyészség összesen hét pesti kerület szabálysértési ügyeinek törvényességét felügyeli – önszorgalomból összeállítottam az 1997. évi, valamint a 2000. évi elővezetések megtagadásának okait. A kerületi ügyészséghez 2000-ben elővezetés jóváhagyására 1454 ügy érkezett. Jóváhagyva 1317 határozat. A jóváhagyás megtagadására 137 esetben került sor. Kerekítve: az ügyek 9%-ában törvénysértően rendelték el az elővezetést.

Nézzük: 2000-ben az említett kerületi ügyészségen mik voltak a jóváhagyást megtagadó okok. A szabálysértési határozatok, elzárásra történő felhívások kézbesítési hibái. A kézbesítés nem szabályszerű. Pl. a címzett ismeretlen hely-

re költözött. A bíróságot elzárásra átváltoztató határozatot a sógor vette át, aki az átvételre nem jogosult ezen a címen. Az elzárás letöltésére küldött felhívás kézbesítési eljárása törvénysértő. A címzettnek a jelentkezésre biztosított 8 nap helyett a posta 1,2,6 nappal előbb kísérte meg a kézbesítést.

A szabálysértési határozatokban tapasztalt törvénysértések: A tárgyalásra a fiatalokorú elkövető törvényes képviselőjét nem idézték. A bírágoló határozat névelírást, születésiév-elírást tartalmaz. Felhívás kibocsátása nélkül hoztak elzárásra elővezetést elrendelő határozatot. Az elővezetési határozat újabb határnapot nem jelöl meg. Nem tartalmaz lakcímet, költségtérítést, születési helyet, az elkövető anyja neve téves. A szabálysértés büntethetősége elévült. Az elzárás végrehajthatósága elévült. A bírág elzárásra átszámítása téves. Hiányos tartalmú, nem jogerős határozatot változtattak át elzárásra. A be nem fizetett bírág elzárásra átváltoztatására átmenetileg nem volt törvényes lehetőség (63/1997. (XII.12.) AB. sz. határozat.) A bírágoló határozat megalapozatlanság miatt törvénysértő. Tiltott kéjelgés miatt (2000. III. 1. után) a rendőrség hatáskör hiányában törvénysértően hozott bírágoló határozatot. P. Mária ellen például a rendőrkapitányság közrendvédelmi osztálya tiltott kéjelgés szabálysértése miatt azért tett feljelentést, mert a ... téren „*mint ismert prostituált, passzív magatartásával (kihívó öltözet, fel-alá sétálgatás) megszegi az 1999. évi LXXV. törvény 7. § (1) bekezdése alapján az Sztv. 92. §-ban foglaltakat.*”

A szabálysértési iratokból megállapíthatóan P. Mária meghallgatása alkalmával határozottan tagadta, hogy a feljelentésben szereplő időpontban, helyen és módon prostitúciós cselekményt követett volna el. Előadta, hogy azon a

napon nem állt kinn, illetve már nem folytat prostitúciós tevékenységet. Elmondta továbbá, hogy aznap a férjét kereste a téren, mivel nevezett már péntek óta nem ment haza, és ő úgy gondolta, a tér környékén csatangol. Férjét keresve az ismerős lányoktól – akik ismerték a férjét – érdeklődött férje holléte felől. Miközben a lányokkal beszélgetett, megjelentek a rendőrök és bevitték a kerületi rendőrkapitányságra, bár ő azt állította nekik, hogy már kb. 4 éve nem folytat prostitúciós tevékenységet.

A szabálysértési hatóság P. Máriát tiltott kéjelgés szabálysértése miatt 50 000 Ft pénzbírsággal sújtotta, melyet a bíróság 50 nap elzárásra változtatott át. A hatóság a feljelentés és az eljárás alá vont védekezése közötti ellentmondást meg sem kísérelte tisztázni, tényállás-tisztázási kötelezettségének nem tett eleget. Mindezekre figyelemmel az elzárás végrehajtása érdekében történő elővezetés nem hagyható jóvá, mivel a bírságot határozat megalapozatlan, s ezért törvénysértő. Az ügyész a jóváhagyást megtagadta.

A kettős családi nevű és kettős utónevű F. M. Árpád Ottót a szabálysértési hatóság a katonai sorozáson való megjelenési kötelezettség elmulasztása miatt 5000 Ft pénzbírsággal sújtotta.

A szabálysértési hatóság a tárgyalás mellőzésével hozott határozatát – a tértevénny szerint – F. M. Károly nevére postázta, amelyet Lukács I-né meghatalmazott vett át. Lukácsné utóneve, sem mint meghatalmazott átvételi jogosultsága kétséget kizáróan nem állapítható meg az iratokból.

Az elővezetést elrendelő határozatban az elővezetendő neve F. M. Károly. A fentiek szerint utónévelírás történt. A határozat szabálytalan kézbesítése, valamint az elővezetendő téves megnevezése törvénysértéshez vezethet.

A 133/1993. (IX.29.) Korm. r. (R.) 15. § (1) bekezdése értelmében – figyelemmel az 1992. évi XLV. tv. 17.§ (2) bekezdésére – a szabálysértési hatóság határozata akkor kézbesített, ha azt a címzett, meghatalmazottja, vagy helyettes átvevő veszi át, illetve, ha a küldeményt a címzett [43/1953. (VIII.20.) Mt. rendelet 9. § (1) bekezdése] „nem keres-te”.

A R. 13. § (1) bekezdése értelmében a könyvelt küldemény átvételének elismerése előtt a személyazonosságot igazolni kell.

A fentiekre tekintettel az elővezetést elrendelő határozat jóváhagyását az ügyész megtagadta.

A jogalkalmazás során hozott eltérő döntések ütköztetése viszont nincs a tárgyalat témában, ami bennem hiányérzetet kelt. A probléma lényegét ismertetem. A bíróság az iratok érdemi felülvizsgálásával hoz a be nem fizetett pénzbírság tárgyában elzárásra átváltoztató határozatot. A bíróság a végzését az iratokkal együtt megküldi a szabálysértési hatóságnak a végrehajtási eljárás lefolytatása végett. Ezután kerülhet sor – a szabálysértési hatóság által, a bírósági végzésre tekintettel hozott – elővezetést elrendelő határozat elkészítésére. Az elővezetési határozatot az összes iratokkal együtt az ügyésznek kell megküldeni. Az ügyész esetenként a határozatot nem írja alá. A szabálysértési hatóság eljárása törvényességét előbb a bíróság, utóbb az ügyész értékeli. Ha az ügyésznek az a jogi meggyőződése, hogy valamely törvényes ok kizárja az elővezetést elrendelő határozat jóváhagyását, ezt átiratban (levélformában) közli a szabálysértési hatósággal. Az elővezetés megtagadásáról hozott döntést az iratokkal együtt megküldi a szabálysértési hatóságnak.

Ha a szabálysértési hatóságnak lehetősége van a törvénysértést megszü-

tetni (pl. az új kézbesítés már szabályszerű) az elővezetést elrendelő határozat újra megírható, arra az ügyészi jóváhagyás megadható (feltéve, hogy nem évült el a lassú forduló miatt a végrehajthatóság.) Ha a törvénysértés már nem küszöbölhető ki, akkor a bíróság elzárásra átváltoztató határozatával a szabálysértési ügy az irattári feledés homályába merül. A bíróság egyik esetben sem szerez tudomást az ügyész döntéséről. A bíróságot sem az ügyész, sem a szabálysértési hatóság nem köteles értesíteni az elzárás végrehajtását megakadályozó ügyészi álláspontról. Egy-egy szabálysértési ügyben tehát lehetséges két egymástól eltérő jogi döntés, amelyek egymással a jogalkalmazás gyakorlatában mégsem ütköznek, ugyanis ennek nincs fóruma. Nincs megadva annak a jogi kerete, ahol a bírósági és az ügyészi álláspont egymást csiszolhatná, jobbíthatná, a jogértelmezést közös nevezőre hozhatná. A jogalkalmazás ezen rendezetlen szakaszán a jogalkotásnak kell segítenie.

Elzárási feladatok a Bv-nél

Ha az elkövető a rendőrség őrizetében van, a tíz napot meg nem haladó elzárást a rendőrség fogdájában kell végrehajtani. Ez a végrehajtási mód nem gyakori. Az a fő szabály érvényesül, hogy az elzárást az elkövető lakóhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási intézetben hajtják végre. [7/2000. (III.29.) IM-BM együttes rendelet 2. § (1-3) bekezdései.] A bv. intézetben az elkövető az elzárás végrehajtására a bíróság jogerős és végrehajthatósági záradékkal ellátott elzárást kiszabó, illetve meg nem fizetett pénzbírságot elzárásra átváltoztató határozata alapján fogadható be. A befogadás alapjául szolgáló iratok

vizsgálatát és a személyazonosság megállapítását a 6/1996. (VI.12.) IM-rendelet 11. § (1-3) bekezdései alapján kell elvégezni.

A 7/2000. (III.29.) IM-BM együttes rendelet 16. § (2) bekezdése (3-4) bekezdései szerint: *Az elkövetőt ideiglenesen kell befogadni, ha a személyazonossága kétségesse válik, az elzárás végrehajtására vonatkozó határozat hiányos vagy kijavításra szorul, illetve, ha az elzárást foganatosító szerv az elzárás végrehajtását kizáró ok gyanúját észleli. Ha az elzárást foganatosító szerv az elkövetőt a (2) bekezdés alapján nem fogadta be, erről haladéktalanul értesíti az elzárás végrehajtásáról gondoskodó szabálysértési hatóságot. Ideiglenes befogadás esetén az elzárást foganatosító szerv haladéktalanul megkeresi az illetékes szervet a személyazonosság tisztázása, illetve a szükséges iratok kiegészítése, kijavítása, pótlása iránt.*

Bár két törvényességi szűrőn (a bíróság és az ügyész kezén) megy át tízszázszámra a szabálysértési ügyirat, amíg az ügy befejező szakasza a bv. intézetbe érkezik, a jogalkotók jó előrelátással a bv. intézetet is kötelezték a szabálysértési iratok vizsgálatára. A mulasztások és tévedések észrevétele (határozat hiányossága, az elkövető személyének kétségessege) még mindig és ott is előfordulhat. A bv. intézet ügyrelátása természetesen szűk körű. Az összes iratot nem látja, a végrehajtási eljárásban már csekély a törvénysértés észlelésének esélye. A bv. intézetek, feladat-teljesítésének jobbitását szolgálja, ha az összes szabálysértési iratot vizsgáló bíróság, majd az ügyész szigorú revíziót végez.

A kettős revízió után, már csak a bv. intézetben észlelhető törvénysértéseket ismét az ügyész veheti észre. Az ügyészi szervezet büntetés-végrehajtást felügyelő szakága.

Felvetéseimet egy ide illő idézettel zárom:

„A büntetés-végrehajtás feletti törvényességi felügyelet mára sokkal szélesebb területet ölel fel, mint a büntetőjogi szankciók, büntető-eljárásjogi jogkorlátozások végrehajtásának köre. A szakág újabban ellátja az idegenrendészeti őri-

zet, a közösségi szállások, 2000. március 1. napjától pedig a szabálysértési eljárás végrehajtásának törvényességi felügyeletét is. ...”

(Dr. Polt Péter, a Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze. Az ügyészség a harmadik évezredben. 2000. szeptember 7.)

Szendrei Géza

Egy kis anomália...

A Börtönügyi Szemle 2001. márciusi számában megjelent a *Szabálysértési eljárás* című írásom. A cikkben egy jogtörténeti tanulmány és egy hatályos joganyagra épülő tanulmány egyes lapjainak szerencsétlen keveredése miatt, a már hatálytalan joganyag rendelkezései kerültek idézésre a pénzbírság összeghatárainak ismertetésekor, illetve az 1999. évi LXXV. törvényre való hivatkozás kapcsán. Természetesen a hatályos joganyag e tekintetben a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvényben található. A cikk megjelenése után többen is észlelték az ellentmondást és figyelmeztettek rá, amelyért ehelyütt is köszönetemet fejezem ki.

A hibáért kérem a Tisztelt Olvasók szíves elnézését!

Dr. Pallo József